

for Ribe Amts 2den og 4de Valgkreds (Rosenørn og Termanfen) til Finansministeren. (Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 4195).

Rosenørn: Det er til enhver Tid naturligt, at Landets Borgere ønske at fremme de materielle Interessers Udvikling, men det er dobbelt naturligt paa en Tid som denne, da der er saa stor Trang dertil, og man faaer derhos forøget Hyst til at arbejde for et saadant Maal, naar man har Udsigt til med smaa Offre at naae et forholdsvis større Resultat. Dette i Forening med indtrængende Anmodninger fra Mænd, der nøie kjende Forholdene paa Vestkysten af Jylland, har bevæget det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termanfen) og mig til at stille den Forespørgsel, som vi idag have den Fornøielse at bringe frem for det høie Thing. Naar man spørger os, hvad vi vente af, at Fjans bliver ombannet til en Frikhavn, skal jeg tillade mig først at fremhæve, at vi mene at have grundet Anledning til at antage, at denne D med Hensyn til en betydelig Mængde Varer paa den Maade vil kunne blive Oplagssted, deels for det vestlige Jylland, deels for en Deel af det nordlige Slesvig; jeg skal saaledes nævne Tømmer, Børn, Lougværk, Salt og andre lignende Varer. Vi vente fremdeles, at Fjans derved i en langt større Udstrækning skal blive Oplagssted for Forsyning s. Ex. med Manufacturvarer af en vis bestemt Bessaffenhed, med Kaffe, Thee, Sukker, Viin og deslige Varer. Vi vente ligeledes at den betydelige Skibs fart og det betydelige Skibshyggeri, som allerede er tilstede paa Fjans, derved vil fremblomstre i endnu stærkere Grad end hidtil, som en naturlig Følge af, at de forskjellige Artikler, der behøves til Skibsbrug, kunne indføres frit, og endelig vente vi, at Fiskeriet, med Hensyn til hvilket der netop der findes saa mange nødvendige Betingelser for et godt Resultat, skal fremmes, naar Fjans var en Frikhavn, blandt andet derved, at Salt kom frit ind. I det Hele vilde ogsaa paa denne Maade Capitalerne formentlig søge dertil, og som Følge deraf vilde Udsigten til at fremme et efter vor Mening saa fordeelagtigt Foretagende, som Fiskeri netop

i den Egn kunde blive, betydeligt forøges. Det turde maaskee heller ikke være ganske unaturligt, om man ventede, at Fabrikbristen, derved at Fjans blev en Frikhavn, vilde kunne fremmes der paa Den og maaskee ogsaa paa Fastlandet ligeoverfor. — Derfor man nu spørger, hvorledes de factiske Betingelser der ere bestaaende, skal jeg tillade mig at nævne nogle af dem, som forekomme mig at være de væsentligste. Fjans's Beliggenhed er formodentlig allerede de Herrer bekendt. Den ligger ved Nordøen paa en saadan Plads, at man efter vort Lands Beliggenhed ikke kunde vælge noget bedre Punkt, naar man vilde bringe det i saa stor Nærhed som muligt til de forskjellige andre Pladser, hvormed det var ønskeligt at komme i Forbindelse, eller hvormed vi allerede staae i Forbindelse. Fjans er en lille D paa 1 □ Mil med 3000 Indbyggere, og den isoleres meget let paa Grund af sin Beliggenhed. Selv om Staten skulde tage den Told, som indkommer deraf, var Tabet ikke stort, og der kunde da forresten ogsaa være Spørgsmaal om paa anden Maade at erstatte denne Told. Bevogtningen af Dens Havn — altsaa Bessyttelsen imod Toldsvig fra Kysten — vil vistnok ikke være forbunden med megen Vanskelighed. Om jeg mindes ret, er der paa Fjans een Toldoppebørselsbetjent, 3 Assistentter og 2 Roerkarle, hvorhos der er placeret een Krydstoldbaad nord for Fjans i Nærheden af Nordby, og en dito ved Sønderho og een ved Mang. Disse Kræfter kunde ubelukkende anvendes til at bevogte Fjans, idet de kunde bringes over paa Landsiden, hvor der allerede er eet Toldopsyn i Hjerting og eet i Roborghuus, som jeg troer, det hedder. Skulde det end blive nødvendigt endnu at sende een eller to Krydsbaade derover, kunde disse, dersom de ikke havde aldeles tilstrækkeligt at gjøre med at besørge Opsigten med Toldsvig, gjøre særdeles megen Nytte, dersom de tillige fik Paaleg om at holde Polit i de nærmeste Farvande; thi det er noksom bekendt, at vore egne Fiskere lide ikke ringe Afbræk derover ved Blankeneserne, som i meget stort Omfang drive Fiskeri i disse Farvande, ja endog i den sidste Tid gaae ind i Hobugt og i Fjansbyh. Jeg kan ikke bestemt opgive den Sum, som ved denne Foranstaltning aarlig vilde tabes for Staten, saafremt